

טיב הקהילה

י"ז ע" קהילת שבתי בבית ד' אויף אידיש

משיגת מידע וזמני תהי"ז
חבר וזמלא תתן רחמימי שלום א

לד-לך
ח' חשוון תשפ"ה

אז די בירן לט אסאך דורסל

זמני תהילת הדעות ומוצי"ש

הדרג'ן	4:08
מוצי"ש	5:22
ר"ת	6:01

סוף זמן קריאת שמע והפלה

סוק"ש א	7:56	סוד"א	9:05
סוק"ש ב	8:40	סוד"ב	9:34

די ביטוי לזכר די וויסנטי ווינער

גלות מס:
ק"ח
שנה

טיב

המערכת

בי שמע ד' אַל עֲנֵךְ

עס ווערט דערציילט אויף תהי"ז רבי לוי יצחק בארדיטשובער זצוק"ל אז איינמאל איז ער געפארן צום הויז פון איינען פון יונעס סידים וועלכער איז געווען א ביטערער אריפא, און ער איז דארט געבליבן פאר עטליכע טעג. אין אט די טעג האט דער חסיד זייער שטארק פארבייט סכבד צו זיין דעם רבין מיט עסן און טרינקען פיל מער ווי זיין מאגערע צושטאנד, און דערנאך ווען דער צדיק איז אוועקגעגאנגען פון זיין הויז איז דארט גארנישט געבליבן קיין עסן צו פֿיטערן זיינע קליינע קינדער וועלכע האבן געהונגערט נאך א שטיקל ברויט.

האט דער חסיד אויפגעהויבן זיינע איינע צום אויבערשטן, און מחפֿלל געווען פון די טיפענישן פון זיין הארץ אז דער אויבערשטער זאל אים שיקן עסן כדי ער זאל קענען פֿיטערן זיינע קינדערלעך, און גלייך דערנאך איז ער געווען זייער רייך אויף א וואונדערליכן אופן, און איז געווארן זייער א גרויסער עושר. ווען ער איז אנגעקומען צו זיין רבי אין בארדיטשוב זיינעדיג שוין א גרויסער עושר, האט אים דער הייליגער בארדיטשובער געזאגט, אז אין אמתן איז גוה געווארן אויף אים אין היסל אז ער זאל ווערן אן עושר, ער האט אבער נישט געקענט באקומען די שפע וויבאלד ער האט נאכגיטש מחפֿלל געווען דערויף, און דעריבער איז ער געקומען צו זיין הויז כדי אים צו צוברענגען אז ער זאל דאווענען און בעטן דעם אויבערשטן און אזוי וועט ער זוכה זיין צו די שפע וואס איז אנגעניגט פאר אים.

דער מלאך פונעם אויבערשטן זאגט צו הג' תהי"ז וילך בן וקדאח שמו יושעאל כי שמי ע' אל ענך, און דער תרומ אנוקלם טייטשט "אין קביל ד' צלותך, דאס מיינט אז דיין תפילה איז אנגענומען געווארן. פון דעם זעען מיר ווי גרויס איז דער כח התפילה ווייל כאטש הגד איז געווען א מילאשע דינסט, פונדעסטוועגן ווען זי האט געדאוונט צום אויבערשטן איז איר תפילה געווארן אנגענומען, און כאטש דער מלאך האט געזאגט צו איר "שובי אל גברך והתני תחת ידך, וואלט זי נאך אלץ נישט זוכה געווען צו די ברכה פונעם מלאך, נאר נאכדעם וואס זי האט מחפֿלל געווען, האט זי זוכה געווען אז דער אויבערשטער האט געהערט איר תפילה און זי איז געבענטשט געווארן.

דער הייליגער רמב"ן זאגט אין ספר המצוות אז ווען א מענטש געפינט זיך אין א צרה ליגט אויף אים א חיוב סך הכול צו מחפֿלל זיין אז זי צרה זאל בעל ווערן. דאס איז ריכטיג אבאלאנגט צרות פונעם יחיד, און כלש"כ לעב צרות פונעם כלל און די הייליגע חז"ל זאגן שוין אז דער אויבערשטער גלחט צו די תפלה פון צדיקים און דערפאר זענען די הייליגע אפֿאות געווען עקרות און אויב א מענטש האט א שווערקייט אדער א צרה תחילה, דאס איז ווייל דער אויבערשטער וויל אז דער מענטש זאל מחפֿלל זיין צו אים, און אין דער צייט איז דא א חיוב סך הכול צו מחפֿלל זיין אז זי צרה זאל בעל ווערן, און אזוי ווי דער אויבערשטער האט געהערט די תפלה פון הג' די דייטס פון אברהם איז זיכער אז ער וועט תהי"ז די תפלה פון זיינע קינדער וועלכע זענען מחפֿלל אינדערצייט זיין זייער צרה.

(עפי' טיב התורה - כל כך)

טיב

הפרשה

א רוחניות'דיגע ירושה

והנה בן בירתי יורש אורתי

אין די וואכענדיגע סדרה לערנען מיר ווי אזוי הקב"ה האט געזאגט פאר אברהם אבינו ביי די ברית בין הבתרים אז ער וועט אים געבן אסאך זאכן.

אויף די שאלה פֿרעגט אים אברהם אבינו צוריק וואס וועסטו מיר געבן? איך האב דאך נישט קיין קינדער, דער אייניגסטער יורש וואס איך האב איז אליעזר עבד אברהם.

רש"י אויפן ארט שמועסט אויס די שאלה פון מה תתן לי, אז "הן לא נתתי לך זרע ומה תעלה בכל אשר תתן לך?"

ווען מען איז זיך מתבונן אין די בטחה וואס הקב"ה זאגט פאר אברהם אבינו און אויף די תשובה וואס אברהם אבינו זאגט, פארשטייט מען נישט אזוי די תשובה פון אברהם אבינו.

דער רבושעי' זאגט פאר אברהם אבינו אז ער גייט אים געבן א גרויסער שרץ און אברהם אבינו זאגט אז ער האט נישט קיין יורשים. צי האט מען שוין אמאל געהערט אז איינער זאל אפאגן א גרויסער שרץ וועגן יורשים?

די שאלה ווערט נאך שווערער ווען מען זעט די קומענדיגע שטיקל וואו אברהם אבינו באקלאגט זיך אז ער האט נישט קיין יורש פארזומענען מוריש צו זיין די פארמעגן. פון זיינע ווערטער זעט אויס אז די גאנצע דאגה פון אברהם אבינו איז געווען אז ער האט נישט ווער עס זאל אים ירשענען, און אז זיין גאנצע ירושה גייט אריבערגיין צו זיין קנעכט אליעזר.

מען קען הערן שפּעט'ן און דרוש

פון מורנו ורבינו שלום א - אין א עקסטערע נופער
אידיש: 073-2951321 | לעה"ק: 073-2951320

טיב
ההודעות

טיב השנה

מעשיות אויף השנה פרטית אויף אונזערע לעבן

ניצול אונזער פון א שריפה

מיט א דערהויבנקייט און א שפאנונג האט זיך די משפחה געגרייט צו פארלאזן די שטאט ביהר קיין ירושלים עיה"ק יענעם ערב שבת.

מיר זענען געפארן צו א משפחה שמחה אויף וועלכע מיר האבן שוין אויסגעקוקט א לאנגער צייט. אזא רייע איז נישט א גרינגע זאך. מען דארף אויסרשין די קינדער אז יעדער זאל זיין גרייט צו די צייט, איינפאקן יעדנס חפצים ער זאל האבן וואס ער דארף.

צו די באשטימטע צייט, נאך די מאסיווע הכנות האבן מיר זיך ארויסגעלאזט פון שטוב, גרייטענדיג אויף די רייזע.

די רייזע קיין ירושלים איז געווען מיט א לאקאלע באס און מיר זענען שוין אלע געשטאנען ביים באס סטאנציע גייט ארויסצופארן אויף די רייזע ווען מיטאמאל האט איינעם פון די קינדער אנגעכאפט אן אינערליכער דראגן ארויפצולויפן אן שטוב און אפגעקוקט עפעס.

די עלטערן האבן אים פרובירט אפצורעדן זאגנדיג אז עס איז נישט כדאי צוריקצוגיין אין די לעצטע רגע - ווייל אפשר וועט דער באס אנקומען ביני לביני, אבער דאס קינד האט פארשפראכן אז ער וועט עס מאכן איינס-צוויי און גלייך צוריקגיין דא.

אנקומענדיג אין שטוב האט ער געשפירט א גערוך פון פייער. קוקנדיג וואס דאס איז האט ער באמערקט אז מען האט בטעות פארגעסן אויסצולעשן די אויוון אין די וואש צימער, וואו מען צינדט אן א קליינע אויוון אז מען זאל זיך קענען דערווארעמען ווען מען וואשט זיך ארום.

איבריג צו זאגן ווען דאס בלייבט ברענען וואלט די גאנצע הויז ארויף אין פלאמען, די משפחה וואלט זיך אומגעקערט מוצאי שבת צו א הויפן אש.

יעצט האט שוין דער בחור פארשטאנען די דראגן וואס ער האט געהאט צוריקצוגיין אין שטוב, אז דורך דעם איז די שטוב געדאטעוועט געווארן.

די מעשה האט מען זיך דערוואוסט נאך דעם וואס דער בחור האט פארשריבן די מעשה און דער דאטום ער זאל קענען יא-ייערליך דאנקען דערויף הקב"ה.

[דערציילט דורך דער בעל המעשה: א.ד.ר.]

עס איז ידוע אז די צער פון נישט האבן קיין אייגענע קינדער איז זייער גרויס, אבער לכאורה איז די צער נישט ווייל ער האט נישט פארוועמען צו ירשען זיין פארמעגן נאר ווייל ער וויל האבן דורות, און דאס מאכט מען אזא עסק פון די ירושה.

נאר ווי מיר קענען זיך אליין פארשטעלן, ליגט דא א טיפערע דעהער אין די נשוא. פון די ערשטע מצוות וואס ליגט אויף יעדן בריה אויף די וועלט איז די מצוה פון קיום העולם - אז ער זאל מרבה זיין די וועלט מיט פריה ורביה.

אבער אז מען קוקט אריין אין די מצוה, איז דא דערביי צוויי חלקים. אויסער די פריה ורביה אין די גשמיותדיגע וועלט איז אויך דא א רוחניותדיגע פריה ורביה און דאס איז די ירושה וואס יעדער איד לאזט איבער אויף זיינע דורות ווי דער פסוק באפעלט 'ולדתם אותם את בניכם' אז מען זאל איבערגעבן פאר'ן קינד די דרכים וואס מען האט קוה געווען אין די וועלט, די חשיבות און די ווארעמקייט צו א מצוה די פלאם פייער צו יעדער דבר שבקדושה.

נישט יעדער איד איז אייניג אין די נשוא. עס איז דא אזעלכע וואס האבן א גרעסערע קאך צו א מצוה, צו תורה עס איז דא וואס האבן ווייניגער, אבער אויף יעדן איינעם ליגט א פליכט איבערצוגעבן וואס ער קען פאר די ווייטערדיגע דורות.

די מטהר פון די בריאה אויף די וועלט איז דאך אז הקב"ה זאל האבן א דירה בתחתונים, און מיט דעם וואס מען געבט איבער פאר די קומענדיגע דורות די רגש דקדושה וואס יעדער איד האט ביי זיך אין הארץ, העלפט מען אז עס זאל קענען זיין א דירה בתחתונים.

עס איז אמת אז אלעס קען מען זיך דערלענגען פון די תורה, אבער די ברען וואס מען האט צו א מצוה גייט אריבער דורך די מסורה וואס א טאטע געבט איבער פאר זיין קינד - ווי אזוי ער האט מקבל געווען זיין מסורה און אזוי ווייטער ביז אויבן, און ווי די תורה אליין דרוקט זיך אויס [דברים לב. ז'] שארל וידן זקנין ויחסור לך.

אז מען דערהערט דעם דעהער פארשטייט מען וואס עס האט געבאדערט פאר אברהם אבינו. ער האט אים וויי געטון אז אין דעם קומענדיגן דור וועט חלילה נישט זיין קיין דירה בתחתונים. אפילו אז מען קען זאגן אז אליעזר וועט אויך איבערגעבן די ברען און די ווארעמקייט פאר'ן קומענדיגן דור וועט עס אבער נישט זיין אויף דעם זעלבן פארנעם מיט די זעלבע מאס ווארעמקייט, ווי עס גייט אריבער פון א טאטע צו א קינד.

דערויף האט אים הקב"ה געטרייסט, זאגנדיג אז ער וועט אויך זוכה זיין צו א יורש.

דער געדאנק איז אבער אויך זייער נוגע צו אונז, ווייל דאס זיין אריינגעבאקן אין אונזערע בייער. א איד דארף צו וויסן אז א קינד איז א פליכט, און מען דארף זוכן ווי אזוי מען קען אים מתוך זיין און אריינבאקן אין אים תורה מיט קדושה, ווייל דאס איז אונזער פליכט, עס ליגט אויף אונז א חובה אנציווארעמען די קינדער צו אידישקייט און צו ווארעמקייט, אז מיר זאלן צוברענגען אז עס זאל זיין פאר הקב"ה א דירה בתחתונים.

זאל הקב"ה געבן אז מען זאל עס דערלעבן און קענען אויפשטעלן ערליכע אידישע דורות אויף די וועלט, און זיי פירן געזונטערהייט אונטער די חופה און מגדל זיין לתורה ולמעשים טובים.

לכבוד דער יומא דהולוא רבא פונעם הייליגן "חזון איש" זצוק"ל וואס געפאלט אין די קומענדיגע טעג (ליל ששי י"ד חשוון) לייגן מיר דא פאר איין, חשובע ליינער, אויסדערוועלטע "טיב" מעשיות, וואס מוריד ורבינו שליט"א האט דערציילט אין פארשידענע געלעגנהייטן איבערן הייליגן בעל ההלוא, זאל זיין געוואלדיגע זכות מגן זיין פאר אונז און פאר אלע אידן, אמן.

→ • ←

אין זיינע עלטערע יארן, האט דער הייליגער חזון איש זצוק"ל געהאט א השתקקות צו מקיים זיין די לעצטע מצוה פון די הייליגע תורה מצוה הרי"ג, וואס דאס ערגענצט די 'קומת האדם' בשלימות און דאס איז די מצוה פון 'כתובת ספר תורה' - דעריבער האט ער געבעטן פון עטליכע גאר חשובע סופרים דאס ושלמים אז זיי זאלן אים שיקן א 'דוגמא', פון זיינע הייליגע ארבעט, כדי ער זאל קענען אויסוועלן פון צווישן זיי דער בעסטער און מהודר'נסטער סופר.

נאכן דוגמליך אריבערגיין אלע דוגמאות וואס מען האט זיך דער הייליגערענעגן, האט ער אויסגעוועלט אינעם באוואוסטן סופר מוה"ר חיים אשר לעדינעמאן זצ"ל פון ירושלים עירק'ל, און ארויפגעלייגט אויף אים דעם שווערן אויפגאבן פון שרייבן דעם ספר תורה ביהודי רב.

אידעך ער האט אנגעהויבן טון דעם הייליגן ארבעט, האט זיך דער הייליגער חזון איש אוועקגעצויגט מיט אים, און אים ערקלערט פארשידענע חומרות און דקדוקים מיט וועלכע ער האט געוואלט אז ער זאל מהדר זיין ביים שרייבן דעם ספר תורה, לויט ווי ער האט געפסקנט הלכה אין זיין ספר. אויך האט דער הייליגער חזון איש אויסגענומען מיט אים אז דער ספר תורה זאל געשריבן ווערן דווקא מיטן כתב כתי יוסף און נישט מיטן 'כתב הארי' זצ"ל, צוליב עטליכע סיבות וואס ער האט געהאט דערצו אין הלכה.

דער פלומעניק פונעם הייליגן חזון איש, הגאון מוה"ר חיים גריינמאן זצ"ל, האט פארשטאנען פון זיין פעטער און רבי דער הייליגער חזון איש אין א שמעום וואס ער האט געהאט מיט אים, אז ער זיך צום ערגענצט זיין תיקון אויף דער וועלט. דעריבער פלעג ער שטענדיג צויערן ר' חיים אש, אז ער זיך פארזוימען מיטן שרייבן דעם ספר תורה וויפל ער קען נאך, כדי ער זאל זיך פארצייען פאר וויפיל יאר מעגליך...

מרן ה'חזון איש' זצוק"ל יומא דהולוא"

און וויארליך האט זיך דאס שרייבן דער ספר תורה פארצייען פאר לאנגע יארן, און ווען עס איז ענדליך גרייט געווארן איז דער הייליגער חזון איש געווארן זייער פרייליך, און טראץ זיין עלטער און שוואכקייט האט ער זיך באטייליגט ביים גאנצן הכנסת ספר תורה מיטן גאנצן שטארקייט, דרכו בקודש.

אבער ווען ער האט אנגעהויבן ליינען אין דעם ספר תורה, האט ער צו זיין ווייטא באמערקט אין עטליכע ערטער ווי די אות צ' איז געשריבן מיטן כתב הארי"ג (וואו די רעכטע זייט איז געשריבן פארקערט: צ) און נישט אזוי ווי ער האט זיך קלאר אויסגענומען מיט אים צו שרייבן מיטן כתב בית יוסף (מיט א גלייכן ירד: צ). דאס איז געווען וויבאלד ר' חיים אשר איז געווען צוגעוואוינט צו שרייבן שטענדיג מיטן כתב הארי"ג, און דעריבער האט ער אין עטליכע ערטער געשריבן לויט זיין געוואוינהייט.

יעדן מאל וואס דער חזון איש פלעגט געפינען אינמיטן קריאת התורה אן אות צ' וואס איז געווען געשריבן אזוי, האט ער מפסיק געווען אינמיטן ליינען, און האט געהייסן ארויסנעמען אן אנדער ספר תורה. אזוי האט ער געטון וויבאלד ער האט חושש געווען צו די שיטות הפוסקים וועלכע האלטן אז אן אות צ' וואס האט אין זיך די פארקערטע ירד איז פסול, זע ספר חזון איש (ארח' סימן ט' שלח' ס"ק ו) וואס ער פסקנט דארט.

אינמאל אין א טאג פון קריאת התורה איז אנגעקומען צו זיין בית המדרש, מוריד הגאון הרב וואזנער זצ"ל, און ווען מען האט אים מכבד געווען מיט אן עליה לתורה איז אויסגעקומען ביי זיין עליה אז עס איז געווען אזא אות צ' און ווי זיין שטייגער האט דער הייליגער חזון איש באפוילן אז מען זאל אריינלייגן דעם ספר תורה אינעם ארון הקודש, און ארויסנעמען אן אנדער ספר תורה.

האט דער הייליגער חזון איש מעיין געווען אינעם ענין מיט הרב וואזנער, און הרב וואזנער האט דערמאנט פארן היליגן איש אז עס איז דא א חשובה איבער דעם ענין אין שרית החם סופר (חלק יורה דעה שלח' סימן רס"ו) וואו עס שטייט קלאר, אז ער כאטש ער האט מקבל געווען פון זיין רבי די צורה פון אלע אותיות לויט ווי דער הייליגער בית יוסף האט געפסקנט, פונדעסטוועגן דעם אות צ' האט ער זיך געפירט צו שרייבן פארקערט, אזוי ווי ער האט מקבל געווען פון זיין הייליגן רבי'ן זצוק"ל לויט די קבלה פון דער הייליגער ארי"ג, זע דארט.

גלייך האט דער הייליגער חזון איש געבעטן, אז מען זאל אים ווייזן די חשובה פונעם הייליגן חתם סופר אינעוועגן, און הרב וואזנער האט אים געברענגט דעם ספר און עס אים געוויזן אינעוועגן. זענענדיג די הייליגע ווערטער פונעם חתם סופר, האט דער הייליגער חזון איש שטארק געהאט געהאט, אן פון דעמאלטס האט ער מער נישט מקדיש געווען דערויף, און אפילו אויב מען האט געטראפן אינעם ספר תורה א פארקערטע צ' האט מען נישט געטוישט דעם ספר תורה. [זע דארט אין ספר חזון איש, וואו ער ווייזט אויף לכאורה פארקערט אן אן אנדער חשובה אין חתם סופר (ארח' ח"ב סי' ח) און דערפאר האט ער זיך געפירט מיט אט די 'מציאות' פונעם חשובה אין חלק יורה דעה].

אט דער מעשה איז שוין מרומז אין ספר שרית שבט הלוי (ח"י סי' ז) ווי פאלגט: "והנה לי ענין בזה עם כן החזון איש ז"ע כְּאֶשֶׁר נִשְׂא וְנָתַן אֵת בַּעַל פֶּה וְכֹאשֶׁר עָלָה בְּדַעְתּוֹ לִפְסֹל בְּתוֹךְ אֲמָרָתוֹ לוֹ מִדְּבַר הַחֶמֶץ סוֹפֵר ז"ע, וְאָמַר שְׁלֹא יִדַּע מִזֶּה, וְנִקְבְּשֵׁי שִׂיאָהָ לוֹ בְּפִנְיֵי הַדְּרֹמִית ל", ע"כ. זע אויך ווי עס ווערט ערקלערט זייער שיין ארום דעם ענין אינעם וואונדערליכן ספר פסקי תשובות חלק א (סי' לו הערה 7).

אויך איז פאסיג צו צוגעבן, אז א חשובער גאון (הרב'ל פרידמן זצ"ל) האט זיך אסאך געשריבן מיטן הייליגן חזון איש איבער דעם ענין, אויסשטענדיג ברויזן מיט אים איבערן אות צ' און וויאזוי עס צו שרייבן. דער וויכוח האט זיך לאנג פארצייען, ביז ער האט ארויסגעגעבן דערפון א גאנצן ספר, מיטן נאמען "בדקת הדפיק", וואו ער ברענגט דעם גאנצן מ'שאל וסתן וואס ער האט געהאט דערוועגן מיטן חזון איש.

→ • ←

די רעכענען פון א גרויסער גאון און דאך וועלכער איז געווען פון די גדולי רבני ירושלים זצוק"ל, | הנשחן אין עמוד ד' |

באשטימט פאר איר צו לעבן, און וואס דער הייליגער חזון איש האט באשטימט, להבדיל, פאר איר היילונג אז אנגעקומען קיין ארץ ישראל מיט א דירעקטן דעליווערי פון אמעריקע און נייט און ספעציעלע מעדעצין וואס איז דעמאלטס ערפינדן געווארן ספעציעל פאר א לונגען ענצידונג און דאס איז די באוואוסטע פענעצילין.

ווי נאר מען האט באקומען דעם מעדעצין אין שפיטאל האט מען איר איינגעשפריצט דעם מעדעצין, און ממש אין די לעצטע מינוט איז איר לעבן געראטעוועט געווארן! מיטן הילף פונעם רופא כל בשר איז זי געזונט געווארן כאחד האדם אויפשטייענדיג פון בעט געזונט און שטארק אזוי ווי דער הייליגער צדיק האט צוגעזאגט!

...

נאך די מעשה האט זי געלעבט נאך פערציג יאר!

אנגעקומען צום ביתו נאח קודש פונעם היילונג חזון איש, האבן זיי געזען ווי ער זיצט מיט זיינע פילע ספרים און ער לערנט מיט א געוואלדיגע מנוחת הנפש און א געהויערע זיסקייט. זיי זענען גלייך צוגעגאנגען צו אים און זיך געבעטן פאר די רעכענען פון זיינע דרויסן רבי'ן, דערמאנענדיג דאס וואס די דאקטוירים האבן קלאר באשטימט אז עס איז חלילה נישט געבליבן מער ווי דריי טעג צו לעבן, רחמנא ליצלן!

דער הייליגער חזון איש איז בכלל נישט דערשטראקן געווארן, נאר איז געבליבן מיט זעלבן רואינקייט, און מיט א לייכטן שמייכל, האט ער זיי געפרעגט מיט פארוואנדערונג: וואס איז דער גאנצער טומל? דער אויבערשטער האט דאך באשאפן א האלב פון די וועלט אין דריי טעג! איז דען שווער פאר אים צו שאפן א היילונג פאר איר קרענק אין דריי טעג???

און ווירקליך, צדיק נזיר והקב"ה מקיים! פונקט אין יענע דריי טעג וואס די דאקטוירים האבן

איר קראנק געווארן ל"ע מיט א לונגען ענצידונג. לויט די שווערע באדינגונגען פון יענע צייטן, ווען די פיזיקאליט איז געווען א געווענליכע זאך אין די אלטע וואוינונגען פון ירושלים עיר הקודש... און אן קיין געהעריגע הייבונג אין די קאלטע טעג זענען אסאך מענטשן אנגעשטעקט געווארן מיט די קרענק. פון די אנדערע זייט, איז קיין געהעריגע היילונג דערצו נישט געווען, וויבאלד די 'פענעצילין' מעדעצין איז נאכנישט ערפינדן געווארן ווען זי איז קראנק געווארן דערמיט.

איר צושטאנד האט זיך רח"ל פארערגערט פון טאג צו טאג, און די דאקטוירים וועלכע האבן איר געטריי באהאנדלט האבן שוין געהאלטן ביים אויפגעבן באשטימטעדיג קלאר אז עס איז נישט געבליבן מער ווי דריי טעג צו לעבן, רחמנא ליצלן. דער מצב איז געווען זייער געפערליך, וויבאלד זי האט נאך געהאט קליינע קינדער אינדערהיים און זי האט געפירט דעם גאנצן שטוב, ווייל איר גרויסער מאן איז געזעצן און געלערנט מיט א געוואלדיגע

התמדה נעכט און טעג.

אין אט דעם שווערן שרעקליכן מצב זענען אויפגעשטאנען עטליכע פון זיינע תלמידים און מקורבים און זענען געפארן קיין בני ברק צו בעטן דעם הייליגן חזון איש זצוק"ל, אז ער זאל מתפלל זיין פאר איר, אזוי ווי חסמינו דל לערנען אונז (בבא בתרא קטז). "כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים", עיין שם.

ווען זיי זענען

טיב הקהילה

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

ספרות

אנגלית

אידיש

שטון הקודש

♦ יוצא לאור בס"ד מדי שבוע בשבוע לכבוד שבת קודש ♦

מוקד הזמנות ספרים +
הספר אצל
כל עולות דני משולח

של הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
קו ההזמנות של מכון טיב

0733-22-76-09

shivti11@gmail.com

05276-10455 078-3331109

ר' ישיעור 7 ירושלים טל:

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח"י ישיעור 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109

יהודי יקיר! את החזון טובה לעצמך, הקדש להדפיס ולהפיץ את העלון באזורי מגוריך ורחוקי הרבים. הפעמיניעם יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות להדפוס. Anyone Interested in receiving Tiv Hachikla weekly in Hebrew or English should Email: C.Sheldon@hpsn.net Or | zcligk@gmail.com or text 718-249-7175